

bliver størst, naar man simpelt henholder sig til det blotte Gagebeløb og siger, at en Gage af det og det Beløb er det høieste, hvortil der kan tages Hensyn. Jeg troer, at man ved Siden af det blotte Pengebeløb maa tage Hensyn til den Embedsclassens hele Stilling og tidligere Forhold, der har en vis Gage. Det har saaledes paa et andet Sted gjort sig gjældende, at man bør tage et væsentligt Hensyn til Familieforhold. Dette troer jeg ogsaa er begrundet; men, er det begrundet, da er det vistnok ogsaa rigtigt, at tage Hensyn til, at der er Embedsstillinger, hvor der er en langt større Veretiggelse til at kunne stifte et Familiely end i andre noget lavere aflagte. Jeg troer nu, at man ved at sætte en Embedsindtægt af 800 Rbd. som den høieste, der kan komme i Betragtning med Hensyn til Tillæg, er kommen til at standse paa et urigtigt Sted, naar man betragter den hele Følgerække af de underordnede Embedsmænd. Ved at sige, at ethvert Tillæg skal standse ved 800 Rbd., udelukker man just en meget talrig Klasse af Embedsmænd, som jeg troer staae under meget ugunstigere Vilkaar end de, der ere lønede med 5—6—700 Rbd., fordi de ere i en mere fremrykket Alder, og fordi de, uden at man kan bebrejde dem nogen Letfærdighed, have en større Familie. Man udelukker de ældre Fuld- mægtige i Ministerierne — thi for dem er Gagen 800 til 1000 Rbd. — og adskillige Embedsmænd, der staae i Klasse med dem; man udelukker i Militairretaterne, saavidt Forholdet er mig bekendt, Capitainer af 2den Klasse og Capitainlieutenanter; man udelukker i en Embedsclassen, som jeg har speciel Anledning til at kjende, ved de lærde Skoler nemlig, de ældste Adjunker — de have nemlig 800 Rbd. og faae altsaa intet Tillæg, — og de yngre Overlærere, og jeg troer, at man kan forfølge denne Række videre. Man vil i disse Classer finde Embedsmænd, som kræve en særegen Opmærksomhed og have et særdeles Krav, fordi de staae paa et Punct, hvor Udgiften til Avancement er betaget dem for en længere Tid eller maaskee for bestandigt. Der er nemlig her en naturlig Overgang fra de underordnede til de mere overordnede Stillinger i Statens Tjeneste; i Civiletaten er det saale-

des Overgangen til Contoirchef, i Militair- etaten til Posterne som Compagnies og Escadronchef og ved de lærde Skoler Oprykning i de ældre Overlærerposter. Jeg troer altsaa, at der af den Grund var Anledning til at gaae noget videre med Hensyn til Grændsen.

Et andet Punct, der kommer i Betragtning, er den Vilkaarlighed, der opstaaer derved, at man ikke blot siger, at Embedsmænd med den og den Gage intet Tillæg faae, men endvidere, at, om ogsaa Embedsmænd ifølge deres Gage vilde være berettigede til et vist Tillæg, skal dette dog ikke tilstaaes dem, forsaavidt deres hele Indtægt af Tillæg og Gage tilsammen vilde gaae op over et vist Beløb. Jeg troer vistnok, at det er en berettiget Betragtning af Tillæget, at det især bør reguleres efter de første Hundreder Rigsdalere af Embedsmændenes Gage, som maae antages at medgaae til de Fornødenheder, der væsentlig ere forbyrede ved de sieblikkelige Forhold, og at derimod de senere Hundreder ikke bør give Anledning til et saadant Krav som hine, der anvendes til de Fornødenheder, der i saa høj Grad trænges til; men jeg troer ikke, at den Maalestok, der er anvendt i Lovforslaget, som nu foreligger, er rigtig. Naar en Embedsmænd har 700 Rbd., og en anden Embedsmænd har 800 Rbd., vil ifølge Lovudkastet den Første faae 100 Rbd. i Tillæg, og saaledes i Alt faae 800 Rbd., — han vilde faae lidt mere, hvis ikke en Grændse af 800 Rbd. var sat som absolut; men den Anden vil blive staaende paa de 800 Rbd. Naar man nu betragter 2 Embedsmænd, som under sædvanlige Vilkaar have, den Eine 700 Rbd., den Anden 800 Rbd. i aarlig Indtægt, vil man om Begge maatte erkjende, at de maae leve med den yderste Tarvelighed, og at Gagen for Begge for en meget væsentlig Deel maa anvendes til saadanne Livsfornødenheder, der i dette Dieblik ere ganske overordentlig forbyrede, og jeg troer, at den Embedsmænd, der har 800 Rbd., vil være saa stærkt trykket, at det er meget ubilligt, at den Anden, der i det foregaaende Aar har reguleret sine Indtægter efter 700 Rbd., faaer 100 Rbd. i Tillæg, medens han paa 800 Rbd. Intet har faaet. I et sædvanligt Aar vil nemlig, selv med den største